

UTFODRING

UTFODRINGSPLATS

- Platsen ska väljas så att viltet får vara i fred och "i säkerhet", men samtidigt så att skador på skog eller åkerodlingar minimeras.
- Särskild uppmärksamhet ska fästas vid viltets rörelser, så att djuren undgår vägar och järnvägsspår på sin väg till och från utfodringsplatsen.
- Det är bra att placera föda på flera olika ställen, så att den dominerande bocken/dominanta individer inte hindrar svagare individer från att äta.
- Utfodringsplatsen med matning i syfte att locka viltet, underlättar och möjliggör vaktjakt, (även känt som "kytis")
- Fodret ska fyllas på med sådana intervaller att det inte blir oanvänt och förstörs. Samtidigt ska man tänka på att tillgången till föda måste vara oavbruten vid hård köld.

Bild: Marko Svensberg/ viltcentralen

KONSTRUKTIONER FÖR UTFODRING

- Med hjälp av ett tak hålls födan ren och ätbar. Genom att förhindra att födan blir skämd minskar man förgiftningsrisken. Vid rätt utförande kommer inte heller gnagare och mårhundar åt födan.
- Födan bör skyddas mot regn och snö. Fuktigt spannmål förstörs lätt, och blir svårt att äta när det fryser till. I synnerhet kalvar och små rådjur får svårt att tillgodogöra sig födan under sådana förhållanden.
- Föda som ligger på marken blandas lätt med djurens avföring och risken för att sjukdomar sprids bland djuren ökar.
- Fodertrågets kanter ska vara tillräckligt höga och högt uppe, så att mårhundar inte når upp.

Bild: Tero Salmela/viltcentralen

HÖJDMÅTT FÖR VAKTPLATSEN

I skymningen kan det vara svårt att bedöma storleken på ett djur: en kalv eller ett fullvuxet djur?

En lämplig jämförelsehöjd, som jägarna är medvetna om, kan märkas ut med synlig målfärg.

Till exempel vitsvanshjortens kalv har en mankhöjd på cirka 50–70 cm, en fullvuxen vitsvanshjort cirka 100–120 cm

Lagom höjd för märket på en hjortvaktplats är 75 cm.

Bilder: C. Wallgren / viltcentralen

VILTUTFODRING OCH TRAFIKLEDER

- Utfodringsplatsen fungerar som lockbete
 - Vilt upptäcker en utfodringsplats med hjälp av luktsinnet på överraskande långt avstånd, och förflyttar sig långa sträckor för att äta.
- Det är viktigt att beakta var det finns livligt trafikerade vägar och undvika att placera utfodringsplatser i närheten av dem.
- Man måste sträva efter att minimera riskerna för trafikolyckor!
- Om viltet måste korsa en livligt trafikerad bilväg för att ta sig till utfodringsplatsen kan det vara skäl att flytta den utfodringsplatsen till en helt ny, säkrare plats. Alternativt kan man placera ut två utfodringsplatser, en på vardera sidan av vägen (se bilden på nästa sida).
- Enligt god jaktсед placeras en utfodringsplats inte närmare än 200 meter från gränsen till närmaste granne, utan grannens tillåtelse.

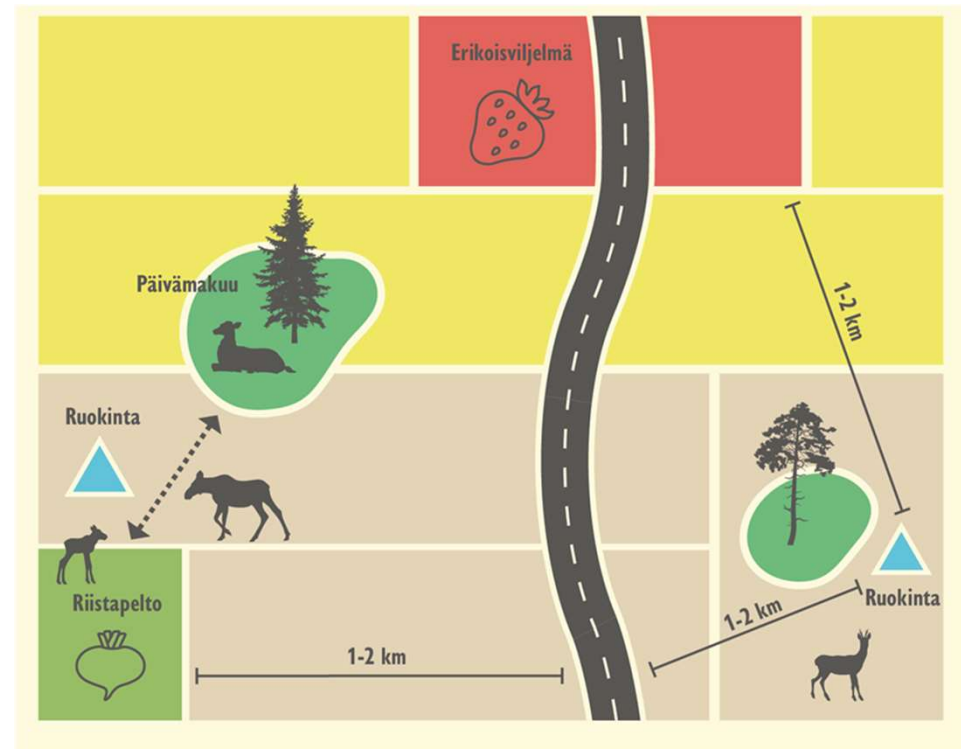

PLACERING AV VILTUTFODRING

Djurens behov att röra sig över vägar förebyggs genom god planering.

Ta reda på platserna för daglegor och placera viltåkrar och utfodringsplatser så att djuren inte hamnar att korsa vägar för att ta sig till utfodringsplatserna.

Djuren får inte lockas till närheten av skadekänsliga odlingar.

DOSERANDE FODERAUTOMAT

- Ett enkelt sätt att erbjuda viltet mat i så pass små doser att djuren vänjer sig att besöka platsen.
- Inuti automaten finns en dispenser, som med jämna intervall släpper ut en förutbestämd dos av födan.
- Fördelar
 - Det går åt samma mängd foder även om fler djur besöker automaten, dvs. pengar sparas.
 - Fåglar eller gnagare kommer inte åt att sprida ut födan.
 - Med en timer-automat kan djuren "läras" att besöka automaten vissa tider.

Bilder: Antti Rinne / viltcentralen

Utfodring

DOSERANDE FODERAUTOMAT

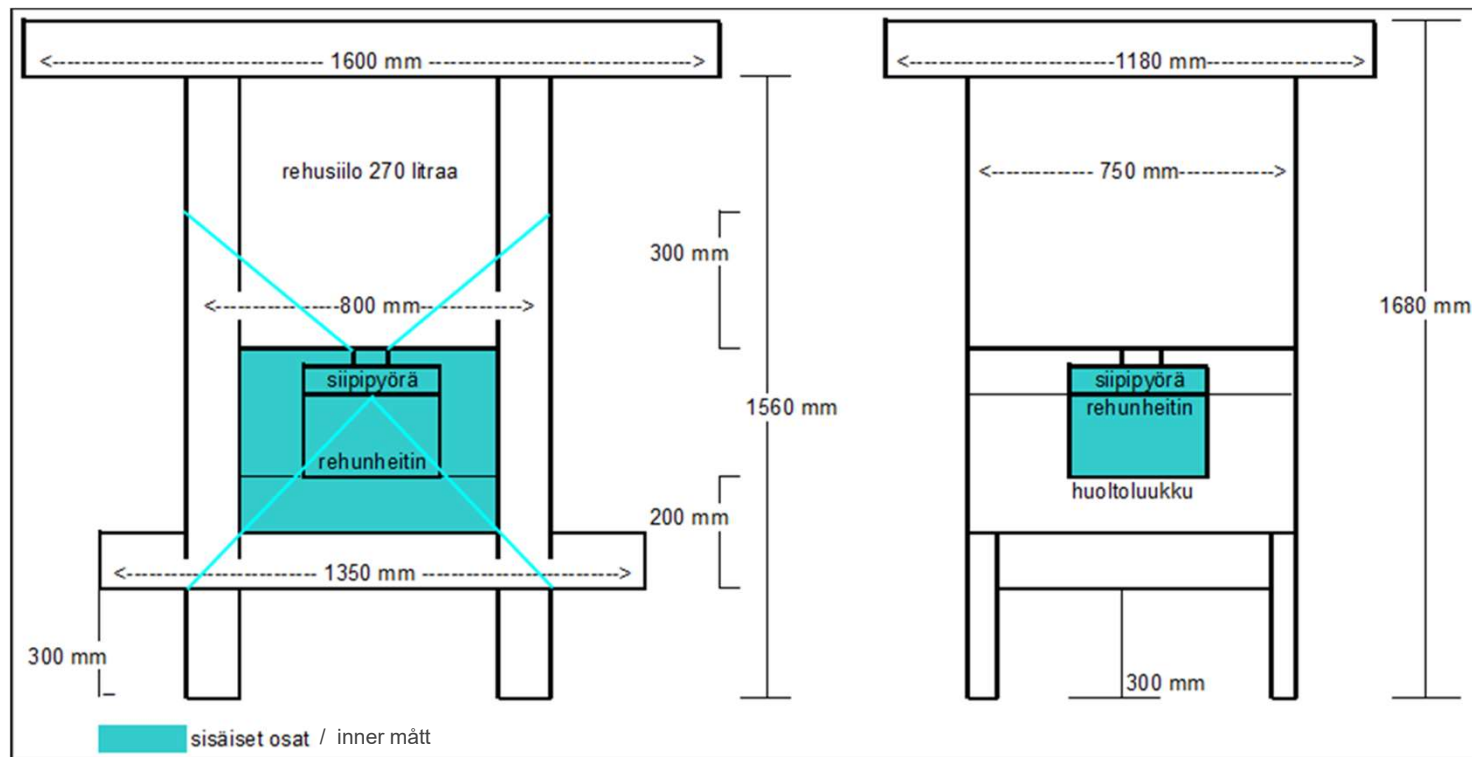
Bilder: Antti Rinne / viltcentralen

DOSERANDE FODERAUTOMAT

MODELLRITNINGAR

Bilder: Antti Rinne / viltcentralen

